

Фр1 акцентира върху образа чрез инверсията казуемо-подлог, която за френския език е маркер за висок поетизъм, докато Фр2 – с дублиране на подлога, въведен първоначално като местоимение. Различни са и възможностите за превод на сродните епитети в строфата поанта. Тъй като Яворовите епитети идват от словообразователните възможности на българския, непрехваеми в друг език (освен в Р1), преводите избират различни решения не на лексикално ниво, а като вариране в синтактично отношение. Фр1 дублира епитета от 1–2 строфи, Фр2 дава друга еднокоренна структура, т.е. доколкото варирането на представките не се реализира във френския език, същото значение се предава с други части на речта, като замества последователността от две идентични структури епитет-име с предлог и име. Аналогична е промяната при Фр3, а Фр4 търси ефект чрез средствата на инверсията, поставяйки епитета пред съществителното. В превода на немски език епитетът, предаващ вечността, като част на речта се реализира чрез наречие и се появява в нова синтактична функция като пояснение. Към именни конструкции се насочва и Р1 в 3 строфа. Чешките и словашки преводи използват повторението на сказумото *спят* и епитетите *вечни* и *всевични*, с изключение на Ч2, където имаме *са* + сегашно деятелно причастие *спящи*.

2.2. Епитети.

Отличителното „нирванно“ безметежно звучене на творбата (имиращо приспивното полюшване на вълните, както го усеща преводачката Мари Врина) генерира в протяжното изброяване на статични характеристики с епитетите определения към името „води“ и със казуемните определения. А разполовеността на нирвания свят между *Те – водите* // *Ние* личи в различната синтактична позиция на епитетите, съответно като определения към подлога (стожерът на статиката субектно-предикатната структура) или към казуемото (носецо семантиката на промяната, динамичното ядро). В изходния текст епитетите носят все множествено число, невъзможно с отказа от прилагателни съответствия в преводните варианти, макар именно протяжното изброяване да внушава всевечността като основен философски концепт в творбата.

И в трите строфи на стихотворението е налице двойката на два епитета, но в различен порядък: